

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. K.**, zast. Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem se sídlem Náchodská 760/67, Praha 9 – Horní Počernice, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2014, čj. KUJI 27890/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2016, čj. 31 A 28/2014-76, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 17. 2. 2014, čj. DOP/4266/2014/5113/2013-bdin byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů zamítnuty námitky žalobce a byl potvrzen provedený záznam dvanácti bodů v jeho evidenční kartě řidiče ke dni 3. 7. 2013. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 4. 2014, čj. KUJI 27890/2014 zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl. Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že bude-li mu odňato řidičské oprávnění, nebude schopen realizovat své podnikatelské aktivity, což pro něho samotného i jeho rodinu a zaměstnance bude mít ekonomické dopady; je jediným jednatelem společnosti EUROLEX Praha s.r.o. s působností po celé ČR, která zaměstnává pět zaměstnanců závislých zejména na tom, zda bude schopen obstarat zakázky. Stěžovatel rovněž uvedl, že nebude schopen zajišťovat přepravu podle potřeb invalidní matky. Svá tvrzení podložil nedatovaným lékařským potvrzením, vyjádřením jednatele společnosti EUROLEX Praha s.r.o. a potvrzením účetní společnosti Jihlavská právní společnost s.r.o. (obě z 30. 4. 2014).

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou v projednávané věci naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[7] Stěžovatel tvrdil, že bez řidičského oprávnění nebude schopen realizovat své podnikatelské aktivity. Přijme-li zdejší soud tvrzení stěžovatele že k výkonu své práce používá motorové vozidlo, neimplikuje to ještě nutně závěr o nezbytné a nenahraditelné potřebě motorového vozidla pro výkon této činnosti. Jakkoli lze připustit, že jeho práce, tak jak ji vylíčil v žádosti o přiznání odkladného účinku, je spojena s větší mobilitou než je tomu u jiných zaměstnání, nelze jen z toho bez dalšího uzavřít, že dočasný zákaz řízení motorového vozidla její výkon znemožňuje. Stěžovatel má možnost buď využívat k přesunům hromadnou dopravu či pomoc třetí osoby, nebo může uspořádat své poměry na dobu následujících měsíců s přihlédnutím k výkonu trestu zákazu činnosti. Dočasná ztráta oprávnění řídit motorová vozidla může výkon stěžovatelovy podnikatelské činnosti zkomplikovat, nicméně jej nemůže znemožnit, jako tomu bylo např. v případě, o němž Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 24. 2. 2012, čj. 9 As 6/2012-43, kdy byl stěžovatel zaměstnán jako řidič a hrozila mu bezprostředně ztráta zaměstnání.

[8] Stěžovatel rovněž tvrdil, že bez řidičského oprávnění „*nebude schopen zajišťovat přepravu podle potřeb jeho invalidní matky, která je podrobována dlouhodobému léčení*“. Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku v obdobných případech přistupuje

pokračování

pouze výjimečně, zpravidla je-li zdravotně indisponovaná osoba na způsobilosti stěžovatele řízení motorového vozidla existenčně závislá. Příkladem může být usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2013, čj. 1 As 183/2012-33, jímž byl přiznán odkladný účinek kasační stížnosti stěžovatele, který vozidlo potřeboval využívat nejen při hledání zaměstnání, ale též pro dopravu těžce nemocné tchýně, která byla držitelkou průkazu ZTP, pobírala příspěvek na mobilitu a stěžovatel byl jediným z rodiny, kdo ji mohl doprovázet k lékaři (jeho manželka o ni ze zdravotních důvodů pečovala jen omezeně). Stěžovatel v nyní posuzovaném případě netvrdil, že je jedinou osobou, která může jeho matku přepravovat k lékaři. Aniž by Nejvyšší správní soud hodnotil míru její zdravotní indispozice, uvádí, že ze stěžovatelem tvrzených skutečností neplyne, že by jediným způsobem dopravy k lékaři pro jeho matku byla přeprava motorovým vozidlem, natož to, že jediným, kdo ji takto může k lékaři dopravit, je právě stěžovatel.

[9] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu